

УДК 539.375; 539.4:536.543

ДОВГОВІЧНІСТЬ ПЛАСТИНИ З ДВОЯКО-ПЕРІОДИЧНОЮ СИСТЕМОЮ ПРЯМОЛІНІЙНИХ ПОВЗУЧО-ВТОМНИХ ТРІЩИН

Ростислав ЛЕСІВ

*Львівський національний університет імені Івана Франка
бул. Університетська, 1 79000 Львів, Україна*

З допомогою раніше побудованого автором кінетичного рівняння визначено довговічність пластини з двояко-періодичною системою повзучо-втомних тріщин в умовах високої температури. Розглянуто частковий випадок, зокрема аналог задачі Гріффітса для такої системи тріщин, побудовано графічну залежність залишкової довговічності пластини від початкового розміру тріщини.

Ключові слова: довговічність, двояко-періодична система, повзучо-втомна тріщина, коефіцієнт інтенсивності напруження.

Руйнування елементів конструкцій, які працюють в умовах змінного в часі навантаження з довготривалими циклами та при високих температурах, відбувається в результаті росту повзучо-втомної тріщини і досягнення нею критичного розміру. Ця проблема стає особливо актуальною для тіл, які вже містять дефекти типу тріщин.

Сьогодні питання поширення повзучо-втомної тріщини досліджено ще недостатньо добре. Здебільшого відомі теоретичні результати зводяться до опису експериментальних даних (див., наприклад, [1-3]) і узагальнення їх у вигляді певного кінетичного рівняння, такі задачі розглядають як однопараметричні. Проте, задачі про поширення повзучо-втомної тріщини багатопараметричні і треба розвивати теорії, які б враховували всі головні параметри цього явища.

На підставі такої теорії у цій праці зробили спробу побудувати математичну модель, яка б достатньо добре описувала поширення в пластині двояко-періодичної системи повзучо-втомних тріщин і допомагала б визначити на цій основі період їхнього росту.

Формулювання задачі і метод її розв'язку. Розглянемо нескінчену пластинку послаблену двояко-періодичною системою прямолінійних тріщин довжини $2l_0$, центри яких розміщені у вузлах квадратної решітки зі стороною d (рис. 1).

Вважають, що пластина нагріта до високої температури, а на нескінченості розтягується рівномірно розподіленими, змінними в часі зусиллями інтенсивності p (рис. 2), направленими перпендикулярно до лінії розміщення тріщини. Задача полягає у визначенні кількості циклів $N = N_*$, коли довжина повзучо-втомної тріщини підросте до критичного розміру $l(N_*) = l_*$ і відбудеться руйнування.

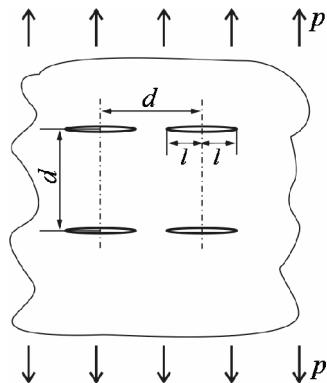

Рис. 1. Схема навантаження пластиини послабленої двояко-періодичною системою тріщин

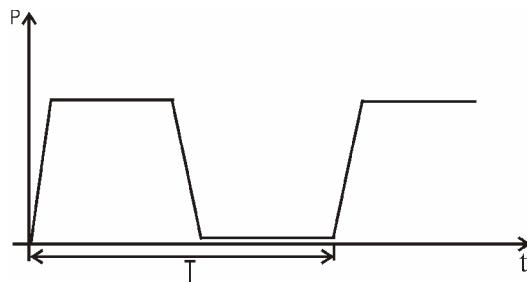

Рис.2. Схема зміни в часі параметра p зовнішнього навантаження

Оскільки в цьому випадку напруженено-деформований стан у пластиині симетричний стосовно лінії розміщення тріщини, то поширення повзучо-втомної тріщини буде описуватися згідно з [4,5] рівнянням

$$\frac{dl}{dN} = \frac{\alpha E}{4.5\sigma_{of}} \frac{\left[\delta_{\max} + AT \left[\delta_{\max} \delta_{fc}^{-1} \right]^m \right]}{\left(\delta_{fc} - \delta_{\max} \right)}, \quad (1)$$

за початкових і кінцевих умов

$$\begin{aligned} N &= 0, \quad l(0) = l_0; \\ N &= N_*, \quad l(N_*) = l_*, \end{aligned} \quad (2)$$

де критичну довжину тріщини визначають з такого критерію

$$\delta_{\max}(l_*) = \delta_{fc}. \quad (3)$$

Тут N – кількість циклів; E – модуль пружності; σ_{of} – границя плинності матеріалу; δ_{\max} – максимальне розкриття у вершині тріщини; δ_{fc} – критичне значення δ_{\max} ; A, m – параметри істинної діаграми розтягу матеріалу.

Отже, задача зводиться до розв'язку рівняння (1) при умовах (2) і (3), де треба знати функцію розкриття у вершині тріщини δ_{\max} . Цю величину визначаємо наближено з допомогою відомого [6] методу еквівалентних напружених станів. Згідно з цим методом за допоміжну задачу вибираємо задачу Гріффітса, для якої

$$\delta_{\max}^{(G)}(l_1) = -8l_1\sigma_{of}E^{-1}\ln\left[\cos\left(\pi p/2\sigma_{of}\right)\right], \quad (4)$$

$$K_{\text{Imax}}^{(G)} = p\sqrt{\pi l_1}. \quad (5)$$

Тут $2l_1$ – довжина тріщини для задачі Гріффітса, K_{Imax} – максимальне значення коефіцієнта інтенсивності напруження. Для розглядуваної нами задачі коефіцієнт інтенсивності напруження визначаємо з допомогою даних [7] так:

$$K_{\text{Imax}} = p(\pi l)^{\frac{1}{2}} \left(1 + 8,8 \cdot 10^{-2} \pi \lambda^2 + 3,8 \cdot 10^{-3} \pi^2 \lambda^4 - 2,6 \cdot 10^{-3} \pi^3 \lambda^6 + O(\lambda^8) \right), \quad \lambda = 2ld^{-1}. \quad (6)$$

Тоді згідно з методом еквівалентних напружених станів величину δ_{\max} визначаємо так:

$$\delta_{\max} = \delta_{\max}^{(G)}(l_1), \quad (7)$$

де l_1 визначається шляхом прирівнювання співвідношень (5) і (6), тобто

$$l_1 = l \left(1 + 8,8 \cdot 10^{-2} \pi \lambda^2 + 3,8 \cdot 10^{-3} \pi^2 \lambda^4 - 2,6 \cdot 10^{-3} \pi^3 \lambda^6 + O(\lambda^8) \right)^2. \quad (8)$$

Підставляючи (8) в (4) і кінцево у (7), знайдемо

$$\delta_{\max} = -8\sigma_{of}lE^{-1}\ln\left[\cos\left(\pi p/2\sigma_{of}\right)\right]\left(1 + 8,8 \cdot 10^{-2} \pi \lambda^2 + 3,8 \cdot 10^{-3} \pi^2 \lambda^4 - 2,6 \cdot 10^{-3} \pi^3 \lambda^6 + O(\lambda^8) \right)^2. \quad (9)$$

На підставі (9), рівняння (1) запишемо так:

$$\begin{aligned} \frac{dl}{dN} &= \frac{\alpha E}{4.5\sigma_{of}} \left[-8\sigma_{of}lE^{-1}\ln\left[\cos\left(\pi p/2\sigma_{of}\right)\right] \times \left(1 + 8,8 \cdot 10^{-2} \pi \lambda^2 + 3,8 \cdot 10^{-3} \pi^2 \lambda^4 - 2,6 \cdot 10^{-3} \pi^3 \lambda^6 + O(\lambda^8) \right)^2 + A T \left[-8\sigma_{of}lE^{-1}\ln\left[\cos\left(\pi p/2\sigma_{of}\right)\right] \times \left(1 + 8,8 \cdot 10^{-2} \pi \lambda^2 + 3,8 \cdot 10^{-3} \pi^2 \lambda^4 - 2,6 \cdot 10^{-3} \pi^3 \lambda^6 + O(\lambda^8) \right)^2 \delta_{fc}^{-1} \right]^m \right] \times \\ &\times \left(\delta_{fc} - 8\sigma_{of}lE^{-1}\ln\left[\cos\left(\pi p/2\sigma_{of}\right)\right] \times \left(1 + 8,8 \cdot 10^{-2} \pi \lambda^2 + 3,8 \cdot 10^{-3} \pi^2 \lambda^4 - 2,6 \cdot 10^{-3} \pi^3 \lambda^6 + O(\lambda^8) \right)^2 \right)^{-1}, \end{aligned} \quad (10)$$

до цього рівняння треба додати умови (2), і умову (3), яка набуде такого вигляду:

$$\begin{aligned} & -8\sigma_{of}l^*E^{-1}\ln\left[\cos\left(\pi p/2\sigma_{of}\right)\right]\times \\ & \times\left(1+8,8\cdot10^{-2}\pi\lambda^2+3,8\cdot10^{-3}\pi^2\lambda^4-\right. \\ & \left.-2,6\cdot10^{-3}\pi^3\lambda^6+O\left(\lambda^8\right)\right)^2=\delta_{fc}. \end{aligned} \quad (11)$$

Отож, розв'язок задачі виконують інтегруванням рівняння (10) при умовах (2) і (11).

Цю задачу можна дещо спростити, коли початкова тріщина довжини $2l_0$ буде макроскопічною. Тоді її розв'язок зведемо до рівняння [4,5]

$$\frac{dl}{dN}=\frac{\alpha E^2}{4,5}\left[K_{l_{max}}^2\sigma_{of}^{-1}E^{-1}+A\cdot T\left[K_{l_{max}}^2K_{fc}^{-2}\right]^m\right]^2(K_{fc}^2-K_{l_{max}}^2)^{-1}, \quad (12)$$

де K_{fc} – критичне значення $K_{l_{max}}$.

Для визначення періоду докритичного росту тріщини $N=N_*$ до рівняння (12) додаємо початкову і кінцеву умови (2), де критичну довжину $l=l_*$ визначають із критерію Ірвіна [8]

$$K_{l_{max}}(p,l_*)=K_{fc}. \quad (13)$$

Тоді з врахуванням (6), співвідношення (12) набудуть вигляду

$$\begin{aligned} \frac{dl}{dN} & =\frac{\alpha E^2}{4,5}\left[p^2\pi l\left(1+8,8\cdot10^{-2}\pi\lambda^2+3,8\cdot10^{-3}\pi^2\lambda^4-2,6\cdot10^{-3}\pi^3\lambda^6+\right.\right. \\ & \left.+O\left(\lambda^8\right)\right)^2\sigma_{of}^{-1}E^{-1}+A\cdot T\left[p^2\pi l\left(1+8,8\cdot10^{-2}\pi\lambda^2+3,8\cdot10^{-3}\pi^2\lambda^4-\right.\right. \\ & \left.\left.-2,6\cdot10^{-3}\pi^3\lambda^6+O\left(\lambda^8\right)\right)^2K_{fc}^{-2}\right]^m\left.^m\right]^2(K_{fc}^2-p^2\pi l\left(1+8,8\cdot10^{-2}\pi\lambda^2+\right. \\ & \left.+3,8\cdot10^{-3}\pi^2\lambda^4-2,6\cdot10^{-3}\pi^3\lambda^6+O\left(\lambda^8\right)\right)^2)^{-1}. \end{aligned} \quad (14)$$

Спростимо рівняння (14), розкладши його за степенями λ і обмежуючись доданками λ^2 , отримаємо

$$\begin{aligned} dN & =\frac{4,5}{\alpha E^2}\left(K_{fc}^2-p^2\pi l\left(1+8,8\cdot10^{-2}\pi\lambda^2\right)\right)\times\left[p^2\pi l\sigma_{of}^{-1}E^{-1}\left(1+8,8\cdot10^{-2}\pi\lambda^2\right)+\right. \\ & \left.+A\cdot T\left(p^2\pi lK_{fc}^{-2}\right)^m\left(1+8,8\cdot10^{-2}m\pi\lambda^2\right)\right]^{-2}dl. \end{aligned} \quad (15)$$

Проінтегрувавши диференційне рівняння (15) в межах від 0 до N_* , та від l_0 до l_* , одержимо остаточне рівняння для визначення періоду докритичного росту двояко-періодичної системи повзучо-втомних тріщин

$$N_* = \int_{l_0}^{l_*} \frac{4.5}{\alpha E^2} (K_{fc}^2 - p^2 \pi l (1 + 8,8 \cdot 10^{-2} \pi \lambda^2)) \times [p^2 \pi l \sigma_{of}^{-1} E^{-1} (1 + 8,8 \cdot 10^{-2} \pi \lambda^2) + A T (p^2 \pi l K_{fc}^{-2})^m (1 + 8,8 \cdot 10^{-2} m \pi \lambda^2)]^{-2} dl. \quad (16)$$

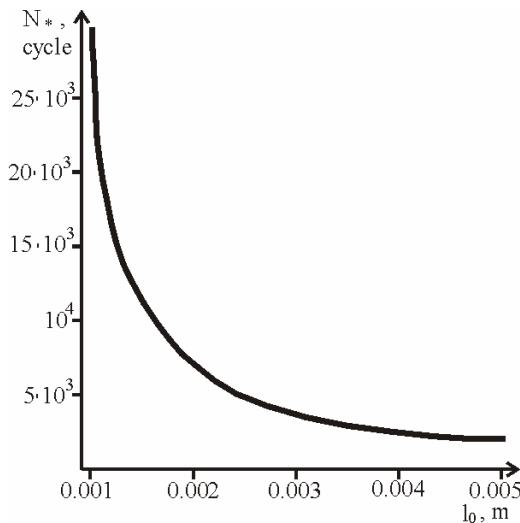

Рис. 3. Графічна залежність залишкової довговічності пластини від початкового розміру тріщини

Для кількісного аналізу співвідношення (16) задамо конкретні значення механічних характеристик і параметрів високотемпературної втоми та повзучості для випадку сталі 321, які досліджувалися в [3]. В результаті отримаємо

$$\begin{aligned} E &= 1,9 \cdot 10^5 \text{ MPa}, \quad \sigma_t = 450 \text{ MPa}, \\ A &= 6 \cdot 10^{-5}, \quad m = 1,43, \quad d = 0,03 \text{ m}, \\ l_* &= 0,01 \text{ m}, \quad K_{fc} = 90 \text{ MPa}\sqrt{\text{m}}, \quad p = 200 \text{ MPa}. \end{aligned} \quad (17)$$

Враховуючи це, за допомогою числового методу обчислимо співвідношення (16), та подамо графічну залежність залишкового ресурсу пластини $N = N_*$ від початкової довжини тріщини l_0 (рис. 3).

1. Тайра С., Отани Р. Теория высокотемпературной прочности материалов. – М., 1986.

2. Koterazawa R. Creep-Fatigue crack growth of metallic materials at elevated temperatures// Advances in Fracture resistance and structural integrity. – Pergamon, 1994. – P. 497–504.
3. Gladwin D.N., Miller D.A., Neate G.J., Priest R.H. Creep, fatigue and creep-fatigue crack growth rates in parent and simulated HAZ type 321 stainless steel.// Fatigue and fracture of engineering materials & structures. 1988. – 11, № 5. – P. 35.
4. Andrejkiv O., Lesiv R. Mathematical model for estimating the period of creep-fatigue crack growth in construction materials at high temperature.// Acta mechanica et automatica. – 2007. – 1, № 1. – P.7.
5. Андрейків О.Є., Лесів Р.М. Визначення періоду докритичного росту повзучовтомної тріщини в тонкостінних елементах конструкцій.// Збірник тез доповідей «8-й міжнародний симпозіум українських інженерів-механіків у Львові». – Львів.: Національний університет «Львівська політехніка», 23-25 травня 2007, – С. 38.
6. Андрейків А.Е., Дарчук А. И. Усталостное разрушение и долговечность конструкций. – К., 1992.
7. Саврук М.П. Коэффициенты интенсивности напряжений в телах с трещинами – К., 1988.
8. Панасюк В. В., Андрейків А. Е., Партон В. З. Основы механики разрушения. – К., 1988.

LIFETIME OF A PLATE WITH DOUBLE-PERIODICAL SYSTEM OF STRAIGHT CREEP-FATIGUE CRACKS

Rostislav Lesiv

*Ivan Franco National University of Lviv,
Universitetska Str., 1 79000 Lviv, Ukraine*

The lifetime of a plate with double-periodical system of creep-fatigue cracks under high temperature is determined with the help of kinetic equation, which was formulated by the author earlier. The analog of the Griffith problem for such a system was examined, and graphical correlation between residual lifetime of the plate and initial crack length was shown.

Key words: lifetime, double-periodical system, creep-fatigue crack, stress intensity factor.

Стаття надійшла до редколегії 31.05.2007
Прийнята до друку 19.11.2008